

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 grudnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Pietruszyński (przewodniczący)

SSN Jacek Błaszczyk

SSN Jarosław Matras (sprawozdawca)

w sprawie J.B.

skazanego z art. 79 pkt 4 ustawy z dnia 29 września 1994 r o rachunkowości i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu,

w trybie art. 535 § 5 k.p.k.,

w dniu 10 grudnia 2025 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść

od wyroku nakazowego Sądu Rejonowego Lublin- Zachód w Lublinie

z dnia 8 grudnia 2023 r., sygn. akt IV K 920/23,

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje do ponownego rozpoznania
Sądowi Rejonowemu Lublin- Zachód w Lublinie.

Jacek Błaszczyk

Marek Pietruszyński

Jarosław Matras

UZASADNIENIE

Wyrokiem nakazowym z dnia 8 grudnia 2023 r., w sprawie o sygn. akt IV K 920/23, Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie uznał J.B. za winnego zarzucanych mu czynów z art. 77 pkt 2 i 79 pkt 4 ustawy z dnia 29

września 1994 r. o rachunkowości i wymierzył za te czyny kary grzywny po 30 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na 20 zł. Jako karę łączną orzekł grzywnę w wysokości 40 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 zł.

Orzeczenie nie zostało zaskarżone przez strony i uprawomocniło się w dniu 30 grudnia 2023 r.

Kasację na korzyść J.B. wniósł Prokurator Generalnego, który zaskarżając wyrok w całości zarzucił mu rażące naruszenie przepisu prawa karnego procesowego - art. 113 k.p.k., polegające na niepodpisaniu wydanego w dniu 8 grudnia 2023 r. wyroku nakazowego przez orzekającego w sprawie sędziego, co stanowi bezwzględłą przyczynę uchylenia orzeczenia przewidzianą w art. 439 § 1 pkt 6 in fine k.p.k. i wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu Lublin-Zachód w Lublinie do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja okazała się zasadna i to w stopniu oczywistym uzasadniającym jej uwzględnienie na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

Rację ma skarżący, że zaskarżone orzeczenie zostało wydane z rażącym i mającym istotny wpływ na jego treść naruszeniem przepisu prawa procesowego, skutkującego zaistnieniem bezwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439 §1 pkt 6 k.p.k. Z akt sprawy wynika, że wyrok nakazowy nie został bowiem podpisany przez sędziego orzekającego (k. 103). Trafnie podnosi Prokurator Generalny w uzasadnieniu kasacji, że nie spełnia warunku podpisania wyroku zamieszczenie przez sędziego skróconego podpisu jedynie na pierwszej stronie orzeczenia, w sytuacji, gdy rozstrzygnięcie co do winy i kary za drugi z przypisanych oskarżonemu czynów z art. 79 pkt 4 ustawy o rachunkowości, jak i orzeczenie o karze łącznej zostało zawarte na drugiej stronie. Podpisanie wyroku to podpisanie się sędziego pod całą jego treścią, a to może zostać uczynione tylko wówczas, gdy podpis będzie zamieszczony po ostatnim rozstrzygnięciu sentencji wyroku (por. art. 413 § 1 k.p.k.). W każdej innej sytuacji, w szczególności wówczas, gdy podpisy te znajdują się w innym miejscu, np. po części owych rozstrzygnięć, nie można mówić o

podpisaniu wyroku (por. trafnie wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 19 października 2016 r., II AKa 232/16).

Uchybienie powyższe nie może być w żaden sposób konwalidowane, co prowadzi do konieczności uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania właściwemu sądowi (por. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 28 stycznia 2018 r., II KK 402/20 i z dnia 10 lutego 2021 r., V KK 18/21).

Z tych powodów orzeczono jak w wyroku.

Jacek Błaszczyk Marek Pietruszyński Jarosław Matras

[WB]

[a.ł]